



Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Stollingsstoornis van het bloed bij vierdekalfsmelkkoe

Fout in het bloed

Een erg opmerkelijke melkveehouder had onze praktijk gebeld voor een holsteinkoe die drachtig was van haar vierde kalf. De veehouder had geconstateerd dat de koe steeds weer ging liggen en kort daarop weer opstond. Het dier at niet, voelde koud aan en de boer had maar 37 graden Celsius gemeten. De koe was twintig dagen voor afkalven.

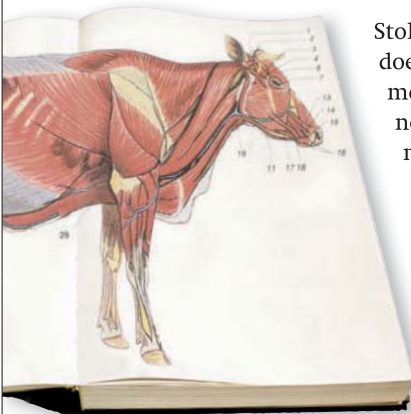
Bij mijn aankomst op het bedrijf was het dier nog vrij alert. Ze had een temperatuur van 36,9 graden Celsius, een hartslag van 140 slagen per minuut, wat zeer hoog was, en ze had verder erg bleke slijmvliezen. Bij rectaal onderzoek bleken de uitwerpselen opgedroogd, maar verder was inwendig niets abnormaals te voelen. Het ging ook niet om een baarmoedertorsie.

De hoge pols, lage temperatuur en bleke slijmvliezen deden denken in de richting van een inwendige bloeding. Daarop werd bloed genomen van de koe. Het bloed was donker van kleur, maar dun vloeibaar. Hoewel het duidelijk was dat de koe het niet zou halen, werd er toch besloten om de buik open te maken om meer zekerheid te krijgen over de diagnose en het al of niet nog in leven zijn van het kalf. Eventueel kon het kalf zo nog levend uit de baarmoeder gehaald worden.

Onder lokale verdoving werd de rechterflank van de koe open gemaakt voor verder onderzoek. Meteen was een onderhuidse vochtophoping (oedeem) zichtbaar. In de buik zat bloed, maar geen bloedstolsels. Er was geen teken van infectie of een beschadigd bloedvat, de darmen zagen er normaal uit, maar ook ter hoogte van het darmscheil was oedeem door vochtophoping zichtbaar. Het kalf was dood. Tijdens de operatie verslechterde de toestand van de koe zienderogen. In overleg met de veehouder is besloten tot euthanasie.



De encyclopedie **stollingsstoornissen**



Stollingsstoornissen zijn aandoeningen waarbij de bloedsamenstelling afwijkt van de normale situatie. Er is met name een tekort of een onvoldoende functioneren van bloedplaatjes of van de stollingsfactoren, stoffen in het bloed die onmisbaar zijn voor het stollingsproces.

Aan de basis van stollingsstoornissen liggen

verschillende oorzaken. Een bvd-infectie is een voorbeeld van een stollingsstoornis door een te laag aantal bloedplaatjes. Vergiftiging met coumarine-achtige stoffen, die door schimmels kunnen worden geproduceerd, maar vooral in rattenvergif gebruikt worden, geven ook aanleiding tot problemen met de bloedstolling. Hetzelfde geldt voor ernstige leverproblemen. De lever zorgt immers voor de aanmaak van stollingsfactoren.

Ook bij de terugrit naar de praktijk was het bloed van de koe uit bovenstaand geval nog steeds niet gestold. Het ging hier om een duidelijk geval van een acute bloedstollingsstoornis. De oorzaak van de bloedstollingsstoornis is naderhand niet vastgesteld.